

[Ministeren for Grønland.]

anlæg. Heroverfor vil jeg sige, at efter min opfattelse er der tilstrækkelig arbejdskraft. Det er muligt, at man kommer til, som man har gjort visse steder i Grønland, at indforskrive nogen kvindelig arbejdskraft i den travleste del af sæsonen, indkvartere dem i særlige logihuse og sørge for deres kost og forplejning. Vi er imidlertid af den opfattelse, at det spørgsmål nok skulle kunne løses.

Endelig var det ærede medlem inde på et spørgsmål, som også det ærede medlem hr. Ninn-Hansen brugte en del af sin tale-tid på, nemlig spørgsmålet om privatkapital i stedet for statsfinansiering. Må jeg om dette problem under ét sige både til det ærede medlem hr. From og til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at langt de fleste af de penge, der er tale om i dette forslag, skal bruges til formål, som jeg forstår de ærede medlemmer er enige med mig i skal finansieres af staten, nemlig havneanlæg, kajanlæg, vand- og elektricitetsværker, vejanlæg, funktionærboliger o. s. v.

På disse områder, forstod jeg, var der fuld enighed. Af de 57 mill. kr., som forslaget er gjort op til, skal der anvendes 45 mill. kr. til de anlæg, som der altså er fuld enighed om, og 12 mill. kr. til anlæg, hvortil jeg forstår de ærede medlemmer mener der kunne være tale om privat investering. Det er altså ikke så forfærdelig meget i penge, der skiller os. Dertil kommer dog helt andre ting, som jeg gerne vil fremføre, bl. a. at det jo er rigtigt, at man i kommissionen i 1950 forudsatte, at der kunne engageres privatkapital i Grønland. Man havde sådanne forhåbninger, men erfaringerne i de år, der nu er gået, har vist, at det er overordentlig svært at interessere privatkapital for investering i Grønland, og jeg tror, det fortsat vil være uhyre svært. Det ligger simpelt hen sådan, at den private kapital kan påregne større fortjeneste ved at anvende sine penge i den del af Danmark, hvor vi befinder os, end i Grønland, og der er vel ikke noget at sige til, at man fra privat side anvender sine penge til investering dér, hvor man kan få størst udbytte af dem. Vi har gjort den erfaring, at det ikke er muligt at få privat kapital engageret i Grønland, og det er derfor, vi

foreslår, at det skal være den kgl. grønlandske handel, som bygger og driver disse anlæg. Det er klart, at der nok kunne være en eller anden privatmand, der med fordel kunne investere på et bestemt felt — jeg tænker f. eks. i det område, hvor rejerne findes — og tage den fordel, der lå i en bestemt produktion dér, men så samtidig afvise al anden mindre rentabel produktion. Jeg synes, det ville være en ulige konkurrence at påføre Handelen, hvis man gav privatkapitalen lov til at tage, om jeg så må sige, de gode bidder, medens Handelen kunne ligge og slæbe med alt det dårlige. Det kender vi herhjemme fra inden for mange forskellige områder, hvor den danske stat må tage de besværlige opgaver på sig, medens de private tager de gode bidder. Jeg synes ikke, der er nogen særlig mening i at gå til den slags foranstaltninger i Grønland. Men rent bortset derfra tror jeg ikke, der er privat kapital, der interesserer sig noget videre for at foretage investeringer i Grønland.

Det ærede medlem hr. From var derudover inde på den tanke, at man skulle knytte fiskerne nærmere til disse anlæg ved, at de fik en slags andelskapital i dem. Det er en tanke, som jeg ikke skal afvise, men med de fortjenester, fiskerne hidtil har haft deroppe, tror jeg ikke, der er særlig store muligheder for at få dem til at lade en del af de penge, de skal have udbetalt for fiskefangsterne, indestå i de anlæg, der nu skal bygges. For øvrigt er det Handelens erfaring, at fiskerne føler sig solidariske med denne vedrørende disse anlæg, fordi de faktisk er en betingelse for, at fiskerne kan få bedre levevilkår. I stor udstrækning har man nemlig måttet rationere de fiskemængder, fiskerne kunne komme med, fordi anlæggene simpelt hen ikke kunne tage så mange fisk, som fiskerne kunne fange, og derved er deres fortjeneste blevet nedskåret, idet de ikke har kunnet afsætte al den fisk, de kunne få på havet. Af den grund føler fiskerne sig i høj grad solidariske med den kgl. grønlandske handel i spørgsmålet om bygning af de nye anlæg.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen talte om det samarbejdsudvalg, som jeg har nedsat for at varetage fiskernes interesser i Grønland, og spurgte, hvor langt man var kommet. Samarbejdsudvalgets opgave er i